

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătatate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 17 Ianuarie 1883.

Despre misiunea lui Giers scrie „N. frei Presse” într'un articol următoarele:

„Nici contele Șuvaloff, ba nici chiar principele Bismarck n'a fost grămădit cu atâtea onoruri ca dl Giers. În adevăr în cercuri diplomatice se povestesc, că se tratează de un arangement formal cu bărbatul de stat rusesc. Precum se spune în cercuri diplomatice, contele Wolkenstein, ambasadorul austro unguresc în Rusia, a pregătit terenul de mult, înainte de călătoria lui Giers, și e a se considera de un product al pour porlerurilor acestora, că Ghiers a plecat în călătorie și a cercetat mai întâiu pe cancelariul german la Varzin, unde se afla în retragere. Se pare că Giers a sulevat acolo întrebarea deadreptul, dacă Rusia ar pute întra ca al treilea compaciscent, egal îndreptățit, în alianța austro-germană. Tot așa de pozitiv este, că Bismarck a observat față cu propunerea aceasta o atitudine negativă, de altmintrelea în conversațiunea ceealaltă a bărbatilor de stat, cu deosebire care privea peninsula balcanică, nu s'au mai ivit nici o contradicție directă între Germania și Rusia. Principele Bismarck, denegând ori ce apropiere pozitivă cu Rusia, a avut tot odată să asigure pe Austro-Ungaria de credința sa față cu tratatele, pe când el, după cum se vede, este cu neîncredere față cu negocierile contelui Wolkenstein, dovadă publicările în „Köln. Ztg.” și articolul cel mai recent publicat în „Grenzboten”, care pretind înnoirea alianței austro-ungaro-germane, dară pe lângă condițiuni nouă. Giers este acum de trei zile aici (în Viena). A ramas mai mult de cum avea de gând și momentuositatea prezenței sale aici se caracterizează prin un simptom exterior, care este, că doue zile înainte de sosirea sa a ajuns aici un curier din Rusia, despre care în cercuri diplomatice se susține, că a adus instrucțiuni speciale pentru ministrul de externe rusesc. Este afară de toată îndoială că contele Kálnoky și Giers au conferat foarte de multe ori, mai de multe ori, de cum spun șiarele. Obiectul acestor conferențe este executarea programei, aduse de Kálnoky în ministeriu, încercarea unei apropieri între Rusia și Austro-Ungaria. După cum se asigură în cercurile diplomatice acum deocamdată nu se tratează de cestiunea cum se se poate Rusia și Austro-Ungaria una cu alta când va bate oara din urmă a Turciei; încercarea se face cu cestiuni ac-

tuale. De aceste sînt: Raportul Rumeliei orientale cu Bulgaria și se crede că Austro-Ungaria nu va contraface eventualei uniri a acestor două țeri într'o Bulgarie. Rusia va sprigini nisuițele guvernului austro unguresc la conferența din Londra contra României. Să se străduiască Rusia în același timp a stabili deocamdată nisuițele pe peninsula Balcanilor în Serbia și în Muntenegru să combată curentul ostil față cu Austro-Ungaria sau cel puțin să se poarte neutral față cu densa. Rusia în același timp se nu paralizeze nisuițele austro unguresci la Constantinopole în privința juncțiunilor căilor ferate. Să negociază așa dară formal un armistițiu diplomatic între aceste două staturi în peninsula balcanică. Arangementele, fără îndoială, se vor comunica principelui Bismarck; cum se va purta acesta față cu densele, este o întrebare de un cuprins grav a viitorului. A făcut senzațiune că printr'un incident nenorocit ambasadorul german principele Reuss, tocmai în zilele aceste a fost bolnav, când Giers în Viena și marele-principe Nicolae în Berlin, se ocupă cu cestiuni politice decidoare pentru Rusia.“

Împregiurarea aceasta din urmă, accentuată de „N. fr. Presse”, este în adevăr fatală. Din cuvintele țiarului s'ar vedea oare care nedumerire precum nici că se poate altfel între împregiurări ca cele ce s'au petrecut la Viena și la Berlin.

Cât privește cestiunea dunăreană șiarele franceze o discută foarte serios, dar în favorul României. „Românul” de Duminecă în primul său articol scrie următoarele:

„Am spus nu de mult, care este credința noastră în ceea ce privește rezolvirea cestiunii dunărene. În numărul nostru dela 29 Decemvre arătam că împotrivirea noastră la dorințele guvernului austro-unguresc nu este singura piedică ce o împină rezolvirea cestiunii. Și Rusia, și chiar Turcia aveau modul lor de a vedea care nu acordează cu ceea ce ar fi voit cabinetul dela Viena.

„Diceam dar că în fața acestor complicări, părerea noastră este că Conferența ce se aștepta pe atunci să se întrunească la Londra, nici se va întruni așa de curând cum se credea, nici la casa de a se întruni nu va da deslegarea deplină a cestiunii.

Această cestiune, diceam noi, nu va primi o deslegare deplină înainte de unele evenimente politice ce se pregătesc pentru un viitor mai mult sau mai puțin apropiat. Probabil numai după ce aceste evenimente vor trece asupra Europei, cestiunea dunăreană va primi și densa o deslegare de-

finitivă și conformă situațiunii politice de atunci a Europei.

„Puține zile după ce emisese în publicitate această idee, veni din străinătate sciri, cari tind a o justifica pe deplin.

„În adevăr, astăzi credința cea mai răspândită este că conferența din Londra nu se va ocupa de cât de prelungirea puterilor comisiunii europene a Dunării, lăsând cestiunea ridicată de pretensiunile Austro-Ungariei și de împotrivirea noastră unor negocieri ulterioare.

„Dacă s'ar urma astfel, și ni se pare că așa se va urma, s'ar implini din punct în punct ceea ce prevădusem, căci nu credem că Austro-Ungaria să cedeze atât de repede, nici împotrivirea României să fie atât de puțin energică și atât de scurtă, în cât mari evenimente politice europene să nu vină a respinge pe al doilea plan cestiunea dunăreană.

„Deocamdată însă este un fapt dobândit pentru noi: câștigăm timp, și această este deja mult, și poate deveni foarte mult“.

Sciri din Londra spun că în 5 Februarie n. conferența se întrunesc definitiv. În sferele guvernamentale engleze se dice că conferența va fi scurtă și neconturbată.

Manifestul principelui Napoleon a provocat, între alte, un proiect de lege de proscricțiune din partea unei comisiuni a camerei franceze. Nu se scie încă ce soarte va avea proiectul. De va trece, va se dice, de va fi primit de cameră crisa ministerială, care și altcum este deja declarată, este inevitabilă. După crisa ministerială este foarte probabil că va urma și cea politică: republica va veni în luptă nemijlocită cu una din formele monarchice. Care din formele monarchice va isbuti este greu de a spune. Atârnă foarte mult dela tradițiunile, care se vor fi păstrat mai bine din trecut și dela abilitatea acelor ce vor conduce agitațiunea pentru una sau alta: pentru regat sau pentru imperialism.

Eată aici proiectul de lege de proscricțiune:

„Art. I. Este interzisă rămânerea în Franca, Algeria și în colonii membrilor tuturor familiilor, care au guvernat în Franca. — Art. II. Persoanele aceste nu se bucură de drepturi politice. Bilete electorale care poartă numele lor nu numără. Aceleași persoane nu pot aparține armatei. — Art. III. Toți câți vor lucra contra acestei legi se vor transpune judecătoriei corecționale și se vor pedepsi dela un an până la cinci ani. După timpul de pedepsă se vor escorta la fruntarii“.

Pentru variațiune dela Petersburg eară vine scirea că nihilisti dau semne nouă de viață. Înainte

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)

(Urmara 5).

Blastemul însă se perdă de pe buzele lui Cristiano: o voce dulce și melodioasă, o voce de femeie, care nu putea veni, după cugetul său, decât numai dela o femeie încântătoare, se auzi din sanie. Vocea dicea într'o limbă, pe care Cristiano nu o pricepea, adevă în dialectul localității:

— Crezi dară, Peterson, că te vei pute duce cu cai până la poarta castelului vechiu?

— Da, domnișoară, dăse vizitiul cel gros și îmbrăcat cu o blană mițioasă; zăpada de astă-seară îi va gena puțin, dară și alții au umblat pe aici: ved urme proaspete.

Nu te teme, ne vom sui în sus.

Intrările în Stollborg, pe care dl Goeffe le luă drept un colnic, se alcătuiau dintr'o veritabilă scară

naturală, formată de stratele shistoase și inegale a stâncei. Vara, s'ar fi sfărâmat cai și car peste ele; în țările nordice însă iarna face toate căile practicabile și pe toți călătorii curagioși. Un strat gros de zăpadă înghețată, solidă și lucie ca marmorul, umple găurile și nivelează asperitățile.

Caii, potcoviți spre scopul acesta, se suie în înălțimi și coboară cu siguranță, locurile pezișe; sania arare-ori se restoarnă și mai tot fără pericol. În vre-o câteva minute, sania noastră era la poarta micului castel.

— Ar fi de lipsă să tragi clopoțelul cu precauție, dăse vocea cea dulce cătră vizitiu.

Tu scii Peters, că eu nu voesc să mă vață bătrânul regisor, care ar spune doară tot stăpânului său.

— O! el este așa de surd! răspuse vizitiul, punând piciorul jos. Ulf nu va spune nimic, el este pretinul meu. De ne-ar deschide numai! I cam frică noaptea; foarte simplu, castelul...

Peterson, precum se vede, voia să vorbească de aparițiunile din Stollborg, el n'avu însă timp. Poarta se deschise ca de sine, și Cristiano, întocmai atât de bine învățat, ca și vizitiul, mulțămită blanei și căciulei de blană a avocatului, se prezentă pe prag.

— Ei bine, eată-l, dăse vocea cea dulce. Pune-te aici Peterson, și te rog ia clopoțele de pe

cai. Atâta și-am recomandat! fii cu răbdare, fétul meu, ca n'ai să aștepți mult.

— Zăbovesce cât vei voi, răspuse devotul servitor, ștergându-și sloii de ghiață din barbă; timpul este foarte moale, astă seară.

Cristiano nu pricepu nici o vorbă din dialogul acesta, dară el totuși ascultă cu nespuse plăcere vocea dulce, și prezentă brațul său unei persoane mici învălitate în blane de hermelin, astfel încât ea semăna mai mult unui floc de zăpadă de cât unei ființe omenești. Ea i-se adresă lui mereu în limba dalecarliană, el nu putea găci ce ordine îi dă densa; ordini erau fără îndoială, după intonație, pe cât era de blândă. Ea îl ținea dar de păzitor al castelului vechiu, și precum tonul comandei nu recere în nici o țeară alt răspuns, decât pantomima sumisiunii, Cristiano se simți dispensat de a pricepe și de a răspunde, în drumul scurt ce'l avea să facă cu dama mică, sub galeria ce conducea dela poarta curții până la ușa pavilionului.

Ducându-o cătră sala ursoaicei, Cristiano urmă unui simț de ospitalitate, fără a scie dacă ea va primi buna sa intenție.

Tot așa el urmă unui simț de curiositate întimpinându-o și în simțul acesta se află și galanteria, încă atotputernică în vremile acele, la bărbați tineri sau bătrâni, din toate clasele societății.

cu vre-o câte-va zile în grădina de vară s'au găsit proclamațiuni prin care publicului i se aduce la cunoștință să fie totdeauna în depărtare de locul unde se arată curtea, ca se nu suferă la eventualitatea unui atentat. Împăratul cu toate aceste ese la preumblare în trăsura deschisă și fără escortă. În Odessa s'a descoperit o tipografie secretă.

Scrisori din Bulgaria.

(Correspondența particulară a „TELEGRAFULUI“.)

Sofia, 8 Ianuarie.

De mult, foarte de mult nu v'am scris, și aceasta pentru nise cuvinte, cari dacă nu pot fi considerate de temeinice la d-stră în România, apoi sînt foarte temeinice la noi în Bulgaria. Starea lucrurilor, regimul guvernamental sub care trăim, ne apasă într'un așa mod moralul și inteligența, că ori care din noi se simte sdrobot sub greutatea atmosferei ce ne încungioară. Altă dată când am fost sub jugul turcesc am avut o țintă măreață, am avut scop vădit, palpabil, pentru care trăiam, pentru care luptam și pentru care ne jertfeam. Ați, grație ilustrilor martiri, morți pe câmpiile de bătaie, grație *haiducilor*, cari luptau pentru liberarea poporului asuprit — am devenit liberi și de *facto* independenți. Independenți, de ce însă? — De imperiul Otoman. Liberi, în ce mod? — Liberi de imperiul Otoman, de asuprirea sa, de nelegiuirea funcționarilor săi. Dar, dacă sîntem în realitate independenți de Turcia, apoi trebuie să o mărturisim, am devenit dependenți de Rusia, dacă sîntem liberați de brutalitatea funcționarilor otomani, apoi avem brutalitatea funcționarilor ruși.

Pentru a rezuma starea în care ne aflăm printr'o singură frază, vă voi dice că sîntem puși la discrețiunea unei bande de oameni străini țerei noastre și care ne desprețuesc și ne consideră de un mic popor cucerit de dênșii. Această bandă compusă din tot ce avea Rusia mai corupt prin rîndurile armatei sale, ne guvernă, ne pradă, ne tirese spre un abis, din care numai patriotismul înalt al Bulgarilor ne va pute scăpa. Dar unde sînt patrioții noștri? Unde sînt haiducii de altă dată?

Nici un singur indiciu nu-i denunță. O apatie robească, o decadentă morală planează peste tot.

Eară germanul Battenberg benchetuesce în palatul său, încungiuat de banda streină țerei și care l-a învățat să ne numească: *glupcici-iadrilici!* „*bratuski*“ cu un suris desprețuitor pe buzele scaldate în șampanie.

Înțelegeți, dar pentru ce 'mi este greu a vă scrie despre cele, cari se petrec aici, la noi. Nu voiu a vă înșira inichitățile și nelegiuirile meschine: nu voiu a vă vorbi de adunarea pseudo reprezentanților, care linge cu umilnță și supunere cismele lustruite ale generalilor ruși, nu voiu să vă vorbesc despre pregătirile, care se fac pentru a serba viitoarea încoronare a țarului rus, acest autocrat, care urêsc ori ce libertate atât în nenorocita Rusie, cât și în alte țeri. Să vă vorbesc deci de țerile vecine, ceea ce se face prin pregiurul nostru, adică în Rumelia orientală, Bosnia, Muntenegru.

— Cearta între Aleco-pașa și Krebell, grație slăbiciunii turce, s'a finit pentru moment prin umilnța ne mai pomenită a bietului guvern otoman. Sultauul și cabinetul din Constantinopole pentru a aplana scandalul, ceru dela principele Vogoridi, ca

*) Din București.

el să se scuse înaintea agentului diplomatic al Rusiei pentru insultele făcute de acest din urmă lui Aleco-pașa și guvernului său. Aleco-pașa refuză net și fără multă vorbă, declarând că mai bine va demisiona de cât se va înjosi până la aceasta. Guvernul otoman scia caracterul nobil al principelui și cunoscea înainte chiar ce fel de respuns va primi. Cererea n'a fost deci făcută de cât pentru a proba Rusiei până la ce grad ea este hotărîtă a merge spre a sta în înțelegeri bune cu püterile mari. Rusia, dacă va fi abilă, se va mulțami cu atât fără a cere mai mult, căci demisiunea lui Aleco-pașa o dată primită nu va fi de loc favorabilă Rusiei. Germania, care a recăpătat influința sa, ce numai are nici un rival la Stambul, va pune tot în mișcare ca noul guvernator al Rumeliei Orientale să fie omul intereselor Austro-Ungare. Becker-pașa, după spusele mai multor persoane foarte competente, are șansă să devie guvernator al Rumeliei, în cas, dacă diferendul între Vogoridi și Krebel nu se va aplană.

În ceea ce privesce pe onor. Krebel, apoi îngâmfarea sa e la culme; un domn cunoscut la Philipopole și foarte bine primit în casa agentului rus, m'a asigurat trecend pe aci, că în ziua când ordinul umilitor privitor la scuse a sosit în capitala provinciei, dna Krebel a adunat în salonul său elita societății philipopolene. La supeu d. Krebel a declarat oaspeților săi că dlui Aleco pașa i este ordonat să ceară scusă pentru conduita sa necuviincioasă față de dênșul, apoi onor. agent adause adresându-se către bulgari:

Printr'o singură trăsătură de condeiu Rusia în curend va desființa granița fictivă, ce esistă între Rumelia și Bulgaria.

Aplause frenetice subliniară această frază irredentistă a onor. agent.

În calitatea mea de bulgar sigur că inima 'mi trăsare de bucurie, căci mărirea patriei mele este mărirea mea proprie.

Dar... o presimțire tristă îmi sfășie inima. Alipirea Rumeliei orientale la Bulgaria în momentul de față, când aceasta din urmă se svircolesce în valurile reacțiunii și se află pe mâna unei bande de străini, nu mă înveselesce, căci viitorul nostru e amenințat de o pretensiune bizară, fantastică, stupidă, pe care nu o ascund rușii, care ne declar sus și tare că Sofia nu este decât un oraș central al guvernamentului Bulgariei, care în curend se va contopi în imperiul rus.

Să nu se finească patronagiul rus pentru noi, cum s'a finit patronagiul rus sub împărăteasca Ecaterina pentru nenorocita Polonia, și soartea Poloniei se nu fie și soartea noastră!

În Bosnia mișcarea, deși pare că se află cu desăvêșire potolită, însă această speranță liniștită este cu desăvêșire superficială. Poporațiunea slavă și cea musulmană se află foarte îngrijite de regimul austriac, țărănimea se teme de emigrațiunea germană, cu care Austria voesce să neutralizeze elementele indigene. Agenți ruși cutreeră provincia îndreptându-se din Bulgaria spre Cetinie, unde pentru momentul de față se află centrul conspirațiunii panslaviste. Se vorbesce că Rusia panslavistă crede că principele Nicolae este unicul din principii slavi, care poate să hasardeze rolul de adunător slavilor „*sobiratei slavian*.” Un viitor plin de glorie și de isbândă se prorocescce poporului muntenegrean. Această inclinațiune a panslaviștilor spre muntenegreni redeșteaptă invidia în alte popoare slave, care nu

tocmai iubesc pe munt-negrenii, din cauza caracterului lor polițienesc. Naturalminte că invidia nu este tocmai un ciment bun pentru a lega diferite elemente slave într'un ce monolit.

La Cetinie, după scirile care ne vin de acolo, după spusele diarului *Cernagosky Glas*, după narațiunea persoanelor ce vin din Muntenegru, rămânarea ministerială se consideră acolo ca un pas grav față cu Austria. Pe cât vovodul Mașo Vrbița a fost omul simpatie Austriei și care nu se jena de loc cu bieții insurgenți bosniaci și herțegovineni, fugiți pe teritorul principatului, pe atât noul ministru de interne Bojidar Petrovici este omul Rusiei. Demisiunea lui Vrbița a fost aclamată de poporațiune, o demonstrație semnificativă s'a făcut înaintea reședinței ambasadorului austriac de către partizanii noului ministru și în fine o adevărată hostilitate contra vechilor dispozițiuni ale exministriului au percurs munții și văile micului principat.

Mașo Vrbița a indignat pe muntenegrenii în ultima lună a cărmuirii sale prin faptul cinic ce a comis arestând chiar pe unicul poet al Muntenegrului, pe tinerul Toma Orahovatz, care cânta ura în contra austriacilor. Principele Nicolai ordonă, după stăruința lui Petrovici, imediată liberare a poetului, care a fost dus de către popor pe umeri și cu strigătele „*jive Petrovici*”.

Muntenegrenii cred că vor isbuti a pune mâna pe Scadar (Scutari) cu impregiuirile sale, cel puțin Rusia împinge pe Nicolai să nu cedeze în această privință atât Turciei, cât și Europei întregi. Se crede că Poarta nu se va opune mult la cedare, fiindcă crede mai nimerit a l' remite acestui mic principat de cât a l' vedè invidiat de Austria sau Albania, care după credința celor din Constantinopol, nu va întărđia să și ceară și ea la rëndul său o autonomie politică.

Așa dar, prin aceste sciri, culese aci în mijlocul elementelor slave ce vin și plec în diferite direcțiuni ale peninsulei Balcanice, vedeți bine că au ce se frământă, fierbe și se pregătesce pentru a reincepe o luptă abia finită. Viitorul ne va arăta rezultatul.

Ivanovici.

Sciri telegrafice.

Viena, 26 Ianuarie. Domnul de Giers primi ați visita arhiducelui Albrecht. Arhiducele Rainer își lăsa cartă. Mai târziu se îndreptă Giers spre ambasada rusească. De seară s'edă în onoarea prezenței ministrului rusesc un „diner“ la contele Kalmoky. Giers va rămâne în Viena până duminică. De aici va pleca la Petersburg.

Paris, 25 Ianuarie. La „N. fr. Pr.“ i se telegrafează: Regimul a suferit ați în comisiunea aleasă în afacerea pretendenților mare desastru.

Au fost de față: ministrul președinte, ministrul de resboiu și ministrul de interne. Mai întâiu fu interpelat ministrul președinte. Duclerc arată, că dênșul ar fi votat la timpul său pentru eschiderea principilor; și dacă e ați contra eschiderei și dorește simplu facultatea de a o pute dispune, arătându-se lipsa aceasta o face din motivul, fiindu-i frică, că o mare parte a poporațiunii moderate, care a trecut la re publică vedend garantată liniștea din partea aceasta, se va înfricoșa și earăși se va deslipi de republică.

Propunerea imperativă a lui Floquet jicnesce îndreptățiurile guvernului. Ce folos au măsurile de forță — întrebă ministrul președinte. Dacă ar muri ați contele Chambora, ași fi mai curend pentru eschiderea principilor. După starea lucrurilor de ați prezența lor nu stă în legătură cu nici un pericol, din contra mai bucuros îi sufer în țeară, decât să i ved agitând în streinătate. Proust întreabă, de ce nu s'a esilat principele Napoleon, și că oare nu e primejdios a

Tinera damă, urmând călăuzul său, făcu o mișcare de suprindere, găsindu se de o dată în faimoasa odaie.

— Aceasta e dară sala ursoaicei? dișe ea cu puțină neliniște. Aci încă n'am fost.

Vedend însă că Cristiano, din lipsă de pricepere nu-i răspunde, ea se uită la lumina unicei luminări de pe masă în fața lui și esclamă în limba svedică:

— A, doamne! nu este Ulfilas! Cu cine am onoarea a vorbi? Doară cu dl Goefle însuși?

Cristiano pricepend și vorbind foarte bine limba svedică, își aduse iute aminte de numele scris pe traista avocatului, și tot așa de iute își cugetă, că îmbrăcat în vestmintele numitului avocat și-ar putea petrece, chiar și numai pentru un moment, jucând rolul său. Strein, isolat, perdut într'o țeară, a cărei limbă, prin impregiuări de tot particulare, ce le vom afla mai târziu, el o vorbea, însă unde el n'avea pe nimenea și nefind silit a lua viața, drept ceva serios, el află lucru firesc a-și petrece, când ocaziunea i se prezentă. El răspunde dară îndrăsnit și într'un noroc:

— Da, Doamnă, eu sînt Goefle, doctor în drepturi dela facultatea de Lund, și-mi esercitez profesiunea de avocat în Gevala.

Vorbind așa el află sub mână un toc de ochelari pe care-l deschise cu grabă. Erau ochelarii

verdi ce-i întrebuița avocatul în călătorie spre a-și scuti ochii de albul obositor al zăpedei. Încântat de descoperirea aceasta, ce părea a fi adusă de providența nebunilor, el se simțea acuma de tot bine mascat.

— A, domnule doctor, îi dișe necunoscuta, te rog, de iertare, eu nu te am cunoscut, pentru că n'am avut nici o dată plăcerea a te vedea, și te-am luat drept pázitorul din Stollborg; chiar i-am ordonat, promițindu-i o gratificație, de care trebuie că ai ris a-ți cere pentru mine un moment de convorbire.

Cristiano i se închină cu respect.

— Ei, dară replică necunoscuta, mă autorizezi a-ți vorbi despre o afacere... cam jenantă... cam gingașe..?

Aceste două cuvinte sunau la urechia aventurierului așa de plăcut, încât își uită de momentul strajnicei supărări, cășunate apetitului său, prin visita aceasta neașteptată: el cugetă numai la dorința de a-i vedè fața, ascunsă sub un capișon de hermelin.

— Te ascult, răspunde el, servindu-se de un ton serios: avocatul este ca un duhovnic... dară nu te temi, ședend așa în blană, că te vei întrona ieșind afară?

— Nu, dișe necunoscuta, punendu-se pe foto-

liul, ce-i l' oferî gazda; eu sînt adevărata munteană eu nu mă întronez nici când.

Apoi ea adause cu naivitate:

— Doară, nici nu mă vei afla convenabil îmbrăcată, pentru conferența ce tocmai o cer dela o persoană serioasă și respectabilă cum ești dta, dle Goefle; eu sînt în toaletă de bal.

Doamne! esclamă Cristiano perplex, eu nu sînt luteran ruginit și posomorit! o toaletă de bal nu mă scandalizează, mai cu samă, când este purtată de o persoană frumoasă.

— Ești galant, domnule Goefle; însă eu nu știu dacă sînt frumoasă și bine îmbrăcată. Ceea ce știu este că n'am lipsă să mi ascund fața, căci toată neîncrederea din parte-mi ar fi o vătămăre a loialității D-tale, pre care chiar o pretind tot odată cerend sfatul și protecția D-tale.

Necunoscuta se desbracă de capison și Cristiano vedu capul cel mai încântător, ce și-l putea inchipui: un chip adevărat vrednic, ochi albaștri ca zefrul pîr fin și abundant de un blond auriu, o fineță și o fragezime a incarnatului, de care nu s'apropie, nimic între celelalte rase și prin blana desfăcută un grumaz svelt, umeri albi, ca zăpada și o talie gingașe. Toate aceste erau caste, ca și copilăria căci dragălașa cercețoarea avea cel mult șese-spre-șapte ani și nu încetase a crește. Cristiano nu se străduia de o morală

suteri pe principii în armată? Duclerc arată, că guvernul a lăsat justiției mână liberă în privința principelui Napoleon. Referitoriu la Orleans guvernul așteaptă dela comisiune anumite propuneri. Biette: E vorba calega prezintă să de guvernului mandatul sau facultatea de a pute esila pe toți membrii acestor familii, cari au domnit în Franța.

Duclerc: Guvernul cere facultatea aceasta nu cere însă mandat imperativ. Guvernul are datorința a lua inițiativa pe lângă responsabilitate.

Întrebat fiind ministrul de externe Falières referitoriu la conjurațiunile roialistice răspunde. Guvernul a luat toate măsurile necesari spre a împedea conspirațiunea. Unele acie s'au îndeplinit pe baza legii mance despre adunări și presă. Mancitățile acestei legi s'au folosit din partea partidelor reacționare. În sudul Franței, în Montpelier, s'a ivit agitațiune monarchică; pe care guvernul o a investigat și o aflat neprimejdioasă.

Avem să ne temem de vre-o revoluțiune? Nu! Opiniunea publică ar fi desavuat un atare act. Spre a pute produce crisă trebuie să fi la cârmă s'eu cel puțin se ai complici la cârmă. Cerend facultatea pentru eschidere o facem fiind conscii de responsabilitatea noastră. Diarele reacționare măresc lucrurile. S. e. Diarul „Le Tocsin” a provocat pe toți Zuavii a se aduna sud pretest că li s'ar constitui de nou cadrele. Zuavii nu corespund acestui apel. Replet! nu există pericol. De aceea nici nu cerem proscrisțiunea pretendenților, cerem iase pază.

Voii ca opiniunea publică se nu fie neliniscită. apoi dați-ne armă în mână ca se putem procede la momentul dorit. După ce vorbi ministrul de resboiu din punct de vedere militar contra propunerii Floquet și Ballues, primi comisiunea propunerea lui Floquet cu majoritate de voturi ear propunerea lui Ballues unanimitate.

Crisa, a devenit prin aceasta acută. E întrebarea, că își va da oare acum de loc ministerul demisiunea seau va aștepta se vadă oare nu i a succede a îndupleca camera se-i primească proiectele sale. Se dice că împerăteasa Eugenia ar fi primit din partea șefului serviciului de siguranță semn ca se plece. Președintele Grevy a denegat a subscrie un decret de esilare cerend a se redacta o lege specială în punctul acesta.

Constantinopole, 26 Ianuarie. După scirile din Scutari se-i succedă energicului și istețului delegat al Porții, Bedri Bey, a aplana greutățile și a evita conflictul. Bedri Bey primi instrucțiuni speciale.

București, 26 Ianuarie. Se susține că în Moldova se fac încercări a organiza o nouă partidă opozițională pe baza particularismului Moldovean. Liniă calei ferate e întreruptă din cauza movilelor de zapadă.

Viena, 26 Ianuarie. „Pol. Cor.” scie că Maj. S'a atât înainte cât și după prânțul de curte s'ar fi adresat către Giers și că ar fi întreținut cu densus lungă conversațiune. Archiducele Albrecht își exprimă dorința venind a se înscrie Giers spre a fi primit a-l vedea pe acesta și-l primi în mod foarte distins. În decursul zilei de ați onoră archiducele pe Giers cu contravisită în hotelul acestui-a. Asemenea dorință exprimă și archiducele Carol Ludovic, și domnul de Giers se și prezintă la 3 oare d. p. la archiducele. Pe mâne seară e invitat Giers și ambasadorul rus Lobanoff la Archiducele Rainer. Ați după prânțul a cercetat Giers pe principele Hohenlohe pe general adjuntantele Mondel, pe ministrul președinte Taaffe și pe șefii diferitelor oficii de curte. Pe ministrul financelor comune îl cercetă Giers eri...

Ambasadorul germân, domnul de Reuss fiind bolnav, nu putu primi pe Giers îl înconoscintă însă că-l va primi mâne fiindu-i mai bine. Giers făcu ați dimpreună cu ambasadorul Lobanoff cu care conferi timp îndelungat, visita ministrului de externe Kálnoky sosi tocmai dela curtea imperială. Conferiră mai bine de două oare. Și ați își lăsară cartele de vizită în hotelul ministrului rusesc persoane de rang înalt, așa archiducele Ludovic Victor și ministrul Taaffe. În palatul ministrului Kálnoky s'a dat ați prânțul la care au luat parte d. de Giers ambasadorul Lobanoff, membri ambasadei rusesci; consulul rusesc din Viena, Gubastoff, consulul general în Budapesta de Mühlfeld și încă următoarele persoane: ministri Taaffe, Kállay, fostul consilier de ambasadă în Petersburg Frautenberg, baronul August Walterskirchen, șefii de secțiune contele Hoyos și de Szü-

severă; el era omul timpului său, însă nu acela al cercului îndrăzneț, în care se afla aruncat prin împregiurări. El avea inteligență, prin urmare și delicateță de spirit. El privea liniscit și binevoitor spre roza aceasta nordică și dacă ar fi avut vre'n cuget perfid ducend-o în visunia ursoaicei, cugetul acesta făcu iute loc aceluia unei aventuri hazlie sau romantice, însă oneste, negreșit, ca și candida față a oaspețului său tinăr.

— Domnule Goeffle, replică ea, încungiurată prin atitudinea respectuoasă a pretinsului avocat fiind-cămi cunosci fața care precum sper nu e aceea a unei persoane rele, trebuie să-ți spun și numele meu. Il cunosci foarte bine... Dară sunt intimidată a te vedea stând în picioare, pe când eu șed pe unicul fotoliu din odaia, aceasta. Eu recunosc respectul cel datoroz unui om de meritele Dtale... voiam să dic de vârsta Dtale, căci eu m'am datat, nu sciu de ce cu idea de a te vedea foarte bătrân, pe când mi-se pare că ești cu mult mai tinăr de cât baronul.

— Îmi faci prea multă onoare, răspunde Cristiano, trăgându-și căciula de blană cu bărbile date în jos peste ochi și de a lungul obrazelor; eu sunt foarte bătrân! Numai vârful nasului și se poate părea tinăr și sunt silit a te ruga de ertare că nu m'a descoper în prezența Dtale, însă visita Dtale m'a surprins...

gyény, contele Knefstein, ministrul Teschenberg și consilierul de curte de Dóczy. În total au fost 22 persoane.

Goriția, 26 Ianuarie. Contele Chambord se află aici și a plecat ați la vânătoare. De seară sosesce dela vânătoare și are de cuget a mai rămânea încă aici așteptând a doua deputațiune din Franța. La moment nu se află alți oaspeți din Franța în Goriția.

Paris, 26 Ianuarie. Duclerc suferă de receală, nu primesce pe nimenea, din cauza aceasta nu s'a ținut consiliu de ministri ați înainte de prânț. Cercările parlamentare nu sânt prea mulțamite cu concludul de eri al comisiunei. Se dice, că ministerial ar avè de gând să și retragă proiectul. La cererea ministerului a decis comisiunea să raporteze mâne camerei. Discutarea va urma verosimil luni.

Minoritatea din comisiune caută a și afla teren pentru o transacțiune.

Paris, 26 Ianuarie. Minoritatea comisiunei a decis ați, se spriginească articolul prim din proiectul guvernului. Ea crede, că iritațiunea opiniunei publice nu va concede să rămână principii de Orleans în gradele militare. Unii ministri caută a pregăti în punctul acesta o transacțiune. Ministri de resboiu și be marină susțin principiul nealterabilității gradelor militare. Duclerc suferă de catar de plumăni. Medicii cred, că vor pute împedea morbul.

Petersburg, 26 Ianuarie. „N. fr. Pr.” aude că nihilistii eară încep a se mișca. De une-dile se află în grădina de vară, pe unde se preumblă lumea după prânț o proclamațiune. Unele s'au aflat afgiate la palat. În acestea publicului i se atrage atențiunea a se feri la apropierea curții, ca se nu fie băntuți în casul unui atentat.

Viena 27 Ianuarie. După dînerul de eri la Kálnoky Giers a ramas până înainte de meșul nopții la ambasadorul Lobanoff, Mareșalul archiducelui Reiner, LMC Messey, a invitat pe astăzi pe Giers la teè în palatul archiducal. Pe ameați Giers era se facă vizită principelui Reuss.

Berlin, 27 Ianuarie. „Nordd. Allg. Ztg.” publică o scrisoare a împăratului către papa în privința unui *modus vivendi* între guvernul german și curia romană.

Viena, 27 Ianuarie „Pol. Cor.” anunță: Astăzi a avut Giers o conferență mai lângă cu ambasadorul german, principele Reuss. Giers părăsesce mâne Viena.

Roma 27 Ianuarie (Ședința camerei) Trinchera întrebă de ce au fost contele d'Aquila primit cu onoruri militare în Quirinal. Depretis declară, că contele încă în Noiembrie 1881 s'a alăturat de bună voie regimului celui nou. În anul următor a repeșit declarațiunea înaintea ambasadorului italian din Paris cu adausul, că vrea să fie considerat de cetățean al Italiei sub sceptrul regelui Umberto. Mancini declară, contele d'Aquila după mărturisirea proprie a intrat la regele ca cetățean simplu; când a părăsit însă Quirinalul i s'au făcut onorurile corespondente unui principe din casă regească (contele d'Aquila e fiul regelui de Napole Red.) Incidentul s'a terminat.

Belgrad, 27 Ianuarie. Încoronarea regelui Milan va fi în luna lui Iunie; în același timp va fi întrunită și scupștina cea mare.

București, 27 Ianuarie. Cestiunea trimiterei la conferența din Londra se consideră aici ca și decisă. România nu este chemată numai cu vot consultativ, ci cu vot decisiv la conferență.

Budapesta, 28 Ianuarie. Casa deputaților a terminat în ședința de astăzi desbaterea jidovilor și a decis respingerea petițiunii Topolcianilor pentru suspendarea amanci-pațiunei jidovilor.

Paris, 28 Ianuarie. Duclerc n'a acceptat amendementul lui Fabre primit de comisiunea petendenților. Un consiliu de ministri s'a ținut sub presidul lui Grévy. Ministerial și-a dat dimisiunea Grévy înse n'a erimit-e.

Varietăți.

* (Convocator.) „Reuniunea fondului pentru înființarea unei scoale române de fetițe în Cluș” își va ține adunarea generală anuală la 4 Februarie n. a. c. după ameați în localul casei române. Sânt rugați a participa la dēnsa, cât mai numeșoși din-

tre p. t. domni membri și amici ai culturai și educațiunei române naționali. — Din ședința comitetului, Cluș, 14 Ianuarie n. 1883.

Alexandru Bohațel,
președ.

Dr. Gregoriu Silași,
actuar.

* (Duel nou între dātătorii de legi ai Ungariei.) În afacerea Tapolcianilor a vorbit în casa deputaților si Irányi. Istoczy era la spatele lui și conversa cam tărășor cu alți deputați. Aceasta a supērat pe Irányi și întorcēdu-se spre Istoczy a strigat: Nu mă conturba. Istoczy încă s'a supērat și a țis și el ceva cam că ar fi „obrășnicie”. După ameați a provocat Irányi la duel pe Istoczy.

* (*Revue du Monde latin*) va apare la Paris. Revista și propune a face cunoscute popoarele și țerile latine în prezentul lor, precum și în trecutul lor, a cerceta, a concilia și apăra interesele lor diverse: a prepara uniunea lor permanentă într'un desemn de pace, dacă va fi posibil, preservațiunea comună dacă va fi necesar și preste tot progresul material, intelectual și moral.

Ea își interdice absolut ori cē propagandă religioasă sau antireligioasă, ori ce manifestațiune de natura de a provoca vre o schimbare în forme de guvernament. Ea este opusă în princip resboiului, cuceririlor și în particular tuturor actelor, care ar favorisa o națiune latină contra celeilalte.

Fără de a sacrifica vre-un interes ce dătoresce o publicațiune de felul acesta a oferi lumii, Direcțiunea Revistei se va adopera a da o suma foarte mare de fapte posibile, de documente și de învățături folositoare etc. etc.

Revista lumii latine va avè cinci edițiuni (franceză, spaniolă, italiană, portugeză și română) Edițiunile aceste vor diferi numai în privința limbei în care vor fi scrise cele șase-spredece pagine dintăiu, cuprindēnd buletinul lunar politic și diplomatic. Restul fascicului va fi mai cu seamă franțozesce și câte odată și în altă limbă sau dialect de origine latină pe lângă traduccrea franceză.

Revista va apăre în 10 a fie cărei luni de opt coale un număr (128 pagini). Ea va forma pe an trei volume, fiecare mai mare de 500 pagini. La finele fie cărei an se va publica o tabelă alfabetică și analitică de materii.

Prețul abonamentului este pentru toate țerile 36 franci pe an și 12 fr. 50 pentru patru luni (un volum).

* (La Montpellier) se va ține în luna Maiu 1883 un cocunrs filologic și literar. Între altele, un premiu de 200 lei (obiect de artă) se va da celei mai bune lucrări filologice asupra unei idiome populare neo-latine: Belgiul, Elveția, Franța, Spania, Portugalia, Italia, România, America etc. Acest studiu va trebui să se bazeze pe o alegere de teste (cânteece, basme, proverbe, legende, etc.). A adauge geografia dialectului studiat. Această lucrare va trebui să fie scrisă într'o limbă neo-latină, și să fiă inedită. Manuscrisele, cu numele și adresa autorului, închise într'un plic, se vor adresa dlui A. Boncherie, secretar al societății limbelor române, înainte de 1 Aprilie 1883.

* (Diar nou român). Cetim în „Națiunea:” „Sântem înformați că în curēnd va apare în Paris un jurnal român cu titlul „Dacia”

* (Un act scolastic.) Duminecă în 9 Ianuarie 1883 st. vechiu avu loc sântirea nou edificatei

Am lēpadat peruca și eată-mē silit a mi ascunde cum pot craniul pleșuv.

— Te rog să nu faci nici o ceremonie, domnule Goeffle și poștește de șeđi.

— Dacă-mi permiti, voi sta în picioare lângă sobă din pricina podagrei, ce mă chinuește, răspunde Cristiano, stând cu capul în umbră, precând claritatea slabă a luminărei cădea toată pe convorbitorul sa. Binevoește a mi spune cu cine am onorul...

— Da, da, răspunde cu vioiciune. O! fără să mă fi vēđut vr'odată, Dta mă cunosci bine! Eu sânt Margareta.

— A! în adevēr? esclamă Cristiano într'un ton ca și când ar fi voit să dică cu aceasta, nu m'am procopsit.

Din norocire tinera față se grăbi a se esplica

— Da, da, replică dēnsa, Margareta Elveda, nepoata clientei Dtale.

— Așa, așa, clienta mea...

— Contesa Elveda, sora tatălui meu, a colonelului, care era amicul nefericitului baron...

— O, Doamne! baronul Adelstan, al căru nume nu-l pronunț fără emoțiune în odaia aceasta, care a fost ucis de minorii pela falun... sau de alți; căci în sfērșit, domnule, cine scie? Scii Dta de sigur că au fost lucrătorii dela mină?

— O! încât pentru aceasta, domnișoară, dacă poate cineva jura pe onoarea sa, că nu scie nimic, apoi servitorul Dtale o poate, răspunde cu convingere Cristiano, care, interpretat prin tinera față părea a fi viu frapat.

— O, domnule Goeffle, țise ea cu vioiciune, știam bine, că Dta împărtășesci bănniala mea. Nu, nimenea nu-mi va lua ideea, că toate cazurile aceste de moarte tragică de care s'au vorbit și de care se mai vorbește și acuma, cât se poate de încet... Oare sântem siguri? Nu ne poate auđi nimenea? Lucrurile aceste sânt așa de serioase, domnule Goeffle!

— În adevēr, cauza se pare serioasă, cugeta Cristiano, ducēdu-se să vadă că este închisă ușa intrării, și imitând mersul unui moșneag; numai atâta că nu pricepe chiar nimic.

El privi în giurul salei dară nu observă nici acuma ușa odăiei pāzitorului, care era închisă între dl Goeffle și persoanele noastre cele două.

— Ei bine, domnule, replică tinera persoană, înțelegi că mătușa mea voiesce să mă mărite după un bărbat, pre care nu mă pot reține de al considera drept asasinul familiei mele.

(Va urma.)

școli de confesiunea română gr. or. din comuna Crișul protopresbiteral, Sighișoarei.

După celebrarea cultului divin de D. administrator protopresbiteral, Dimitrie Moldovan și parochul local Ioachim Manta, plecând preoțimea cu tinerimea școlară în frunte, după care apoi urmărește poporul credincios doi cu doi până în edificiul școlii, unde s'a săvârșit sântirea apei și stropirea cu apă sântită, atât a nou edificatelor școli, cât și a credincioșilor, cari au participat la această solemnitate, în urma căreia D. administrator protopresbiteral concernent roștii o cuvântare acomodată actului solemn. Școala amintită respective edificiul școlar rădăcat la multe și neobositele stăruințe ale administratorului protopresbiteral concerninte, ajutorat de parochul local, poate servi de model pentru comunele rurale; și dacă toate comunele noastre bisericesti și-ar implini datorința lor față de biserică și școală barem numai ca bravii poștrii români din comuna Criș, cari în scurt timp își ridicară această școală frumoasă, atunci nu am avea a ne teme de persecuțiile oardelor barbare ce tot cu mai mare putere și nedreptate lovesc fără cruțare în existența noastră.

Un martore ocular.

* (Balul societății „Carpații”) al Românilor ciscarpatini în București a avut un succes strălucit. Eată ce cetim în „Națiunea”: Aseară s'a dat la „Dacia” balul societății „Carpații”. Mare succes. Lume multă. Dama erau costumate mai vădit național, ceea ce dedea balului o privesc din cele mai încântătoare. „Romana” s'a jucat de trei ori și a pricinuit o adevărată însuflețire. Fusesse primită cu aplauze frenetice. — Sala încă era decorată frumos. În fruntea ei se găsea numele și devisa societății, lucrate în transparent și cu acest cuprins: „Societatea Carpații” înființată la 24 Ianuarie 1882. „Noi prin noi”. Giur împrejur erau numele: Transilvania, Banat, Crișana, Maramureș. Balul s'a sfârșit pe la 5 oare dimineața. Lumea s'a depărtat pe deplin mulțămită. Societatea „Carpații” poate fi sigură, că balul ei va ocupa pe viitor un loc de frunte între petrecerile de iarnă ale lumii românești din capitală.

* (Bal în Iași.) Cetim în „Pactul Social”: Sâmbătă, 8 Ianuarie s'a dat în saloanele venerabilei doamne Maria Rosetti Rosnovanu, balul în folosul „Comitetelor-Unite a sântei Maria și a ostașilor români rânii.” Intreaga societate Iașiană s'a grăbit de a veni la acest bal splendid, a căruia scop a fost atât alinarea suferințelor acelor, ce și pun peptul pentru apărarea țării, cât și pentru sporirea fondului stabilimentului Sânta Maria. Doamnele din comitet, în cap cu venerabila doamnă Maria R. Rosnovanu, rivalisau în amabilitate spre a încânta și mulțami pe întreaga societate Iașiană, ce și deduse rendez-vous în această seară de petrecere, la care danțul a durat până în ziua.

* A apărut diarul „Trebuinciosul,” care cuprinde materiile următoare:

Un mare sacrificiu pentru inundații, de D-na Ida Melisurgo Vegezzi Ruscala. — Călătorii în Cer. — Suspinele bărbatului meu. — Cartea experienței. — Portofoliul cultivatorului. — Noutăți în Domnia florilor. — Consiliuri Igienice. — Mode. — Portofoliul Familiei. — Cărticica bunei societăți. — X. Nuvă de Verga. — Curiositățile țilei. — Invențiuni și descoperiri. — Curiosități Musicale. — Pentru a suride. — Sfinx. — Ghicitori. — Ilustrațiuni: Inundații din Italia. — Gravuri de mode. — Ministrul lui Mozart.

În numărul viitor se va publica Istoria Împărăteșelor romane ilustrate.

Prețul abonamentului pentru un an:

Lei 3. — Numărul 15 bani —

Un abonament gratis se acordă ori cui va procura șese abonaji.

Se trimite gratis un număr de probă pentru cine va cere.

* (Românii din Bitolia). „Românului i se comunică din Sofia că țilele trecute guvernul turcesc din Bitolia a chemat pe toți capii familiilor din comuna Malovistea, atât Greci cât și Români, și i-a întrebat de ce nație se consideră și ce limbă vorbesc. Majoritatea imosantă a răspuns că sunt de naționalitate română și vorbesc limba română. Apoi fiind întrebați în privința școlii, guvernul a primit ca răspuns rugăciunea locuitorilor ca școala comunală să fie română, să nu fie sub protecțiunea arhierului grec.

Guvernul otoman a rezolvat chestiunea în următorul mod: școala comunală din Malovistea costând 500 lire otomane, Români să plătească 250, iar 250 să le plătească Grecii; în cas când cei din urmă nu vor voi să plătească jumătatea lor, apoi școala să rămâie poporațiunei române. Un termen de 15 zile, este dat ambelor părți pentru a se înțelege.

* (Părueala parlamentară.) „Hamburger Correspondenz” prinesce din Atena o corespondență, din care reproducem următoarele pasaje asupra unei ședințe a camerei grece, deși cele relatate ni se par mai mult decât esagerate; „Deputatul din opoziție, Dimatrakaki, cere cuvântul spre a susține că majoritatea, în absența opoziției a votat mai multe legi, fără ca adunarea să fie fost în număr. De pe băncile guvernamentale se auziră voci; „Tu minți!” la care oratorul respunse, că majoritatea minte. Atunci sări deputatul ministerial, Mandalos și ridicându-și cârja era să lovească pe orator. Acesta se repede dela tribună și aplică două palme adversarului său. Se făcu o învălmășeală și un sgomot infernal în toată camera. Stânga protestează; dreapta, strigă ear' tribunele aplaudă din resputeri. Tricupis stetea ca incremenit și privea la cei doi voinici, cari se luptau în fața fotoliului prezidențial. Mandalos trântesc pe adversarul său peste masa ministrului școlilor, căruia i sare din cap potcapul negru, ce l poartă totdeauna. Aplausele se repetă. La mai mulți deputați, cari intervin, li se rup gheroacele, ear la unu chiar pantalonii. Pe covorul din fața tribunei este un lac de cerneală, în care se tăvălesc cei doi matadori furioși. Președintele Valaorites nu mai scie ce să facă. Clopoțelul a perdut orice autoritate. El își pune pălăria în cap și pleacă. Oștirea vine la ușă, dar nu cutează să intre. Două dame din galerie au leșinat. În fine deputații isbutesc să se despartă pe luptători. Amândoi sunt plini de sânge. Deputatul otoman din Larissa, temându-se de un măcel grosav fugise demult din sală. Deputatul Druzinas propune, că în urma acestei păruei să se revisească constituția și să se facă apel la națiune. Petresul propune, ca să se constate în procesul verbal toate sgariturile ce primise în învălmășeală. Mandalos, autorul întregului scandal, își spală rănile. Apoi camera ne mai fiind în număr, ședința se ridică.”

* (O dramă din resboiul franco-german.) Cetim într'o foaie germană: Ofițerul prusian de cavalerie, d. B., fiul celebrului strateg cu același nume, a făcut cunoștință, în resboiul franco german cu o tinără franceză, fca unui aristocrat din Bretagne. Cei doi tineri se logodiră în ascuns, simțind iubire unul către altul după resboiul fata părăsi casa părintească și plecă după logodnicul său. Juna păreche trăi câți-va ani fericiți lângă Rin, când din întâmplare părinții fetei veniră în orașul garnisoanei germane. Când d. B. plecă la manevre, părinții făcură pe fata lor să vie și să petreacă în casa lor câte va septămâni și ofițerul se învoi cu acest plan. Părinții nu se mai arătau a fi contra căsătoriei. În timpul manevrelor, ofițerul primi de odată știrea că soția sa era bolnavă. Apoi venind o depesă spunând că boala devine periculoasă. D. B. plecă în dată și găsi pe socru și pe soacra sa în doliu. Ei spuseră plângând, că fca lor a murit. El fu condus la mormântul ei în parc, nude erau multe flori și cununi Dnu B rămase câteva zile aci, plânse la mormântul iubitei sale soție și apoi se întoarse la Rin. Timpul i vendea rana acestei pierderi dureroase. După câți-va ani făcu cunoștință cu o drăgălașă fată germană, pe care o luă în căsătorie. Pentru acest scop avu trebuință și i se trimise din Franca un certificat despre moartea primei sale soți. Și această căsătorie fu fericită și un copilăș veni să stringă și mai tare legăturile dintre seși. Într'o seavă d. B. sedea la masă cu soția și cu alți amici, când deodată se deschise ușa și pe lângă servitor se strecură o femeie palida și rău îmbrăcată, care strigă pe gazda pe nume. Acesta dete un țipăt de spaimă și sări în sus: el se află în fața fostei sale soții crezută moartă. Ea povesti repede tot ce pășise. și indemnăți de preoți fanatici, au inventat o stratagemă, spre „a o scăpa de păgânul de neamț și de pedeapsa iadului.” Ea a fost închisă într'o mânăstire depărtată. După mai mulți ani de temniță o influință simțitoare a ajutat să scape. Venind în Asalcia, o prietenă a primito bine și i-a dat bani de drum. În Strassburg a aflat unde îi era bărbatul dar nu scia că se căsătorise. Nu se poate descrie scena urmată acestor destăinuri. D. B. se află într'o dilemă teribilă. Conflictul e greu de rezolvat fără a nenoroci mai multe ființe. Soarta d-lui B. află cea mai călduroasă simpație prin cercurile militare și atacearea s'a somunicat chiar imperatului. Foaia germană nu spune numele familiei franceze. Se speră că foile franceze vor aduce lumina necesare în această istorie prea curioasă.

* (Tren direct între Paris și București), Congresul ținut la Viena pentru regularea mersului trenurilor în urma propunerii direcțiunea societății Staatsbahn, a hotărât înființarea de trenuri accelerate directe între Paris și București. De o camdată aceste trenuri vor circula de două ori pe săptămână.

* (Comet nou). În observatoriul dela Puebla (Mexico) au descoperit astronomii un comet nou în apropierea lui Joie.

* (O nouă invenție română! Fotografia pe lemn). Domnul Ioan Niculescu Fotograf român, ofician al direcțiunei Telegrafelor după mai multe esperințe ce a făcut în Laboratoriul său chemia de Fotografie, a reușit a obține fotografia pe lemn, aceasta importantă descoperire servă mult Xilografilor.

Se scie că până acuma ori-ce ilustrațiuni figuri, etc, cari se imprimă în jurnal au fost și sunt lucrate mai întâiu de către pictori în miniatură pe tăbli de lemn preparate ntr'adins și în urmă săpate de către xilograf.

Se scie ear, că în miniatură figurile nu totdeauna reușesc ași avea adevărata lor asemănare. Xilografierea dar a figurilor după fotografia inventată pe lemn este ce va admirabil, trăsurile feței și orice alte semne ale figurilor este întocmai. Această nouă descoperire mai are și avantajul că xilografii poate lucra figura cu cea mai mare înlesnire, de oare-ce suprafața lemnului în aceasta este cu totul curată n'are pe dēnsa nici o materie, după cum s'a vădut până acum, care ar împedeca oare-cum esacta xilografierea a figurilor.

D. Iohn Reiss, un vechiu și abil xilograf, care a vădut fosografierea de pe lemn ale dlui I. Niculescu ne asigură că invențiunea făcută după mai multe esperință poate să fie considerată ca un ce ingenios.

Așa dar eată un român, care prin muncă și știință își vede opera încoronată de succes.

Loterie.

Sâmbătă 27 Ianuarie n. 1883.

Viena: 55 42 20 27 57
Timișoara: 59 35 61 30 54

Bursa de Viena și Pesta.

Din 27. Ianuarie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	118.40	118.25
Renta de aur ung. de 4%	85.70	85.20
Renta ung. de hârtie	85.—	84.60
Imprumutul drumurilor de fer ung.	134.80	134.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	89.20	89.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	110.05	109.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	94.10	93.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	97.50	97.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	95.50	95.—
Obligațiuni urbariale temegiane	—	97.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	97.00	—
Obligațiuni urbariale transilvane	94.75	95.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	—	97.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimei de vin	97.25	—
Sorți ungurești cu premii	99.—	113.25
Sorți de regularea Tisei	97.50	103.75
Datorie de stat austriacă în hârtie	113.75	77.10
Datorie de stat austr. în argint	109.—	77.75
Renta de aur austriacă	77.50	95.75
Sorți de stat dela 1860	130.50	130.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	833.—	830.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	276.—	273.25
Acțiuni de credit austr.	232.—	279.50
London (pe polița de trei luni)	119.80	120.—
Scrișuri fonciari ale institutului „Albina”	100.—	100.—
Galbin	5.65	5.64
Napoleon	9.52	9.51
100 marce nemțesci	58.75	58.80

Nr. 5600/1882 civ.

[342] 1—3

Publicațiune.

Tribunalul reg. din Elisabetopole aduce la cunoștința publică, că pentru comasarea generală a hotarului comunei Lățud s'a ficsat ziua dela 16 Aprile 1883 la 10 oare înainte de ameați în comuna Lățud la locuința primariului comunal; pe când sunt invitați a se reprezenta toți proprietarii cu aceea, că acei cari nu se vor prezenta se vor considera că consimt cu comasarea; exemplarul cel dintăiu al cererei se poate vedea la acest tribunal. regesc. —

Din ședința tribunalului r.g. din Elisabetopole ținută la 30 Decemvre 1882.

Nagy Lajos m. p.
preș.

Butak m. p.
not.

Nr. 199.

[341] 2—3

EDICT.

Georgiu Cismaș de religiunea greco-oriental din Porumbacul superior comitatul Făgărașului, care de 8 ani părăsit cu necredință pe legiuita sa soție Maria Voiniagu tot din Porumbacul de sus, fără de a se sci locul ubicațiunei lui, — se citează prin aceasta, ca în restimp de 3 luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea scaunului protopresbiteral al Avrigului ca for matrimonial de I instanță, căci la din contră se va decide procesul ridicat în contrăi și fără de el.

Avrig, 30 Decemvre 1882.

Scaunul ppresbiteral gr. or. al Avrigului ca for de I instanță în cauze matrimoniale.